

Spocząć – Anna Jantar

O jak przybywa nam lat,
Aż się czasem boję spojrzeć wstecz,
Dziś nie obudzi już nas,
Najgłośniejszy nawet gitar dźwięk

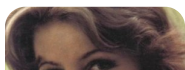
Więc może by tak spocząć,
Odejść w cień, pobudować dom
I dzieci mieć, może:
Spocząć, odejść w cień,
Tak jak inni zapaść w wielki sen

Świat dał wykrzyczeć się nam,
A sam bez nas poszedł tam,
Gdzie chciał,
Następcy stoją u bram,
Ich gitary mają siłę dział

Więc może by tak spocząć,
Odejść w cień,
Pobudować dom i dzieci mieć, może:
Spocząć, odejść w cień,
Tak jak inni zapaść w wielki sen

Nim taśmy zmienią się w proch,
Zanim plastik się rozsypie w pył,
Odtworzyć można nasz głos,
Głos heroldów niespokojnych dni

Więc może by tak spocząć,
Odejść w cień,
Pobudować dom i dzieci mieć, może:
Spocząć, odejść w cień,
Tak jak inni zapaść w wielki sen

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych